

ვაკდებიან მიზნებით და მთავარი საკითხი სწორედ ამაში მდგო-
მარებს. დის-ციპლინის საზოგაოებრივი ღირებულების შე-
საფასებელი კრიტერიუმი მისი მიზანია. მარქსისტული დის-
ციპლინის მიზანი ანტიროვნულია. იგი სცდილობს ეროვნულ
ფუძეთა და თვით ერის დანგრევას. ხოლო ფაშისტური დის-
ციპლინის მიზნები ეროვნულია.

ეროვნული ანუ ფაზისტური დისციპლინა, ე. ი. დისციპლინა, რომელსაც თ.-გ. საქართველოში დამყარებს, ეხება ეროვნული ცხოვრების ყოველ გამომჟღავნებას. იგი ვრცელი და მთლიანი ფაქტორია. მისი მთავარი მიზანი არის შემდეგი:

- 1) პიროვნების აღზრდა დირსეულ მოქალაქედ და პატრიოტად;
- 2) განმტკიცება და დაცვა ეროვნული მთლიანობისა; 3) ეროვნულ წილში მშეიცობანობის და წესიერების დამყარება.

ეროვნული დისციპლინა პიროვნების აღწრდას შემდეგი
საშეალებით აღწევს: 1) ოჯახი საზოგადოების
ორგანიზმის უჯრედითა. პიროვნება ოჯახში იღებს აღწრდის
პირველ გაკვეთილებს, პირველ შეგნებას მოვალეობაზედ, ზნე-
ობაზედ და დისციპლინაზედ. ოჯაზობრივი აღწრდის შემდეგ
პიროვნება ხდება წერტილ უფრო დიდი ოჯახისა: საზოგა-
დო ამიტომაც ფაშისტური სახელმწიფო ყოველ-
ნაირად ხელს უწყობს ოჯახის განშტკიცებას. სამაგალითოა,
ამ მხრივ, იტალიის ახალი კანონმდებლობა სისხლის და მემ-
კვიდრეობითი სამართლის დარკში
დემოკრატიული წყობალების პოლიტიკურმა და ეკონომა

მიურმა სისტემამ ძლიერად შერყვნა და ფესვიანად შეარყი-
ოვანი. ხოლო დემოკრატიზმის ღვიძლმა შვილმა — მარქსიზ-
მმა — მას საბოლოო დანგრევა დაუპირა. ამის მაგალითებს
ჩვენ ვხედავთ ევროპაში და მწვავედ განვიცდით საქართველო-
ში, ფაზისტური სახელმწიფოს უპირველეს მიზანს შეადგენს

ოჯახის გაჯანსალება დემოკრატიული სენიორება.

2) ს კ ო ლ ა . ფაშისტურ სახელმწიფოში სკოლა წმინდა ეროვნულ ნიადაგზედაა დამყარებული. ეროვნული სკოლის დანიშნულებაა გამოჩარლოს სწავლულნი და ჟეგნებულნი მა-მულიშვილნი საცხებრ აღჭურვილნი ფიზიკურად, სულიერად, გონებრივად და მხედრულად; აღჭურვილნი დისციპლინის საჭიროებისადმი ჟეგნებით; გაწრთენილნი და სულიერად გან-მზადებულნი სამშობლოს დასაცავად და მისი ძლიერებისათ-ვის საბრძოლველად.

3) ა კ ი ა ს ი ა . ყოველი ანუ ეროვნულ

3) ე კ ლ ე სია . ეკლესია, ფასიასურ ა ა უ კ რ ა ვ ე დ
სახელმწიფოში, ზნეობის დარაჯია . მისი ოოლია პიროვნების
სულიერი აღზრდა და მისი დამორჩილება ზნეობრივი პრინცი-
პებისადმი . ეს იგი ეკლესია ხელმძღვანელია ზნეობრივი დის-
ტრიბუნისა .

დუიტორიული საქაულები, რომ გადასჭვალი არ არის განკუთხული გან და მისდამი მტრულადაა განწყობილი. ხოლო მარქსიზმი, რომელც განმგრძელებელი დემოკრატიზმის ყოველ დაწყობილებათა, ეკლესის საცხობით ანგრძელს და ანაღუზრებს.

ეროვნული სახელმწიფო შემოუფარგლავს რა ეკლესის

თაგისი შემოქმედების ნამდევილ და ბუნებრივ ასპარეზს — ერის სულიერ წილს — ყოველნაირად უჟყობს მას ხელს თაგისი დიალი დანიშნულების ასრულებაში.

4) ო რ ც მ რ ა ც ი ა . კორპორატიული ორგანიზაცია

ნიშავს ეროვნული ეკონომიკის შექმნას და მასში მტკიცე
დისციპლინის დამყარებას. კორპორატიული სისტემის მეო-
ხებით ბოლო ეღება კლასთა ბრძოლას და მყარდება კლასთა
სოლიდარული თანამშრომლობა. აქ კლასთა ურთი-ერთობა
და ერის ეკონომიკური შემოქმედება დამორჩილებულია ეროვ-
ნულად მიზან-შეწონილ და ძლიერ დისციპლინისადმი.

ამნაირად ეროვნული დისციპლინა ეხება ერის ცხოვრების ყოველ დარგს. ყოველი მოქალაქე, ყოველი სოციალური ფაქტორი ჩაყარებულია ეროვნული დისციპლინის ჩარჩოებში. ეს ფართო და ყოველმხრივი დისციპლინა შექმნილია ეროვნული მიზან-შეწონილობით და ემსახურება ეროვნულ მიზნებს. გამგე და ხელმძღვანელი მთლიანი ეროვნული დისციპლინისა არის თვით ეროვნული მთავრობა.

არ უნდა გვეკონის, რომ ეროვნული დისტიქლინის მთავარ ძალას ფიზიკური სანქცია შეადგენდეს. პირიქით: ეროვნული დისტიქლინის მთავარი ნიადაგი არის ზოგნება. ამიტომაც თაშისტორი სახელმწიფო თავისი შემოქმედების პირ-

დის მსხვერპლი შეიქმნა — ისეთი გატასტროფისა, რომელ
მაც თვით ჩვენი ერის არსებობის საკითხი დაყყნა — და
პელიტიკ რი მღვდეაწე ისე აღნიშნავს მთელი ეკავკის პარ-
ტიულ მოდგრაფებას, თითქვე არა თუ ს. დ. პარტიას არ-
გითარი დანაშაული არ მიუძღვდეს ჩვენი ერის დამუშავის
საქმეში, არამედ მცირე შეცდომაც არ შეჰარდებოდა თვის
შექმედებაში მარქსისტ ბრძოლაზე კრებულს, აქ უკვე დამნა-
შავთა ჩემ ულიგრივ გრძნობისა და გონიგის სისუსტეებთანა
გვაქნს საქმე.

დამდგარი. ის ერთი, ვისაც დიდი წარსული ჰქონია, ასესვე
და უყვარს იგი, ამაყებს მით, არარგბს წარსულ საუკუნეთა
სულს, დიდი ენერგიით არის ყოველთვის აღსავსგ, რომ
მომაგლისათვის იძრმოლს და შექმნს იგი. ზეთ-ასი წლის
ცხმალთა მონაბაში წამგბულმა და განადგურებულმა საბერ-
ძნებოს ერთა სწორებ დადი წარსულის მოგონებით, მაგა-
ლითით, სიყვარულით, ისე იძრმოლა დამოუკიდებლობი-
ათვის წარსული საუკუნის დასაწყისში, როგორც არ უბრ-
ვია არც ერთ კრება, გერმნებზედ უფრო ძლიერსა და შეს-
ძოვებს პიროვნები მყოფსაც!

ჩვენმა გარქისისტებმა ჩვენ, ისტორია არა თუ საგარი-
სად არ იცოდენ, არამედ რაც იცოდენ, იმასაც განგვგძ აყალ-
ბებდენ, არარად ქდიდგნ. შექმნეს თავისებური, გარქისისტ-
ული ისტორია ქართველი ურისა, რომელსაც არავითარი სა-
გრთდ ნამდვილ ისტორიასთან არა ჰქონდა. უსსოვარი
დროითგან მთლიან ერად შეერთობა ქართველ ტაძთა, შექ-
მნა ერთი სახელმწიფოსი, შექმნა დიდი ქრისტიანული პე-
ლიტერისა, რომელსაც წინ უმოვდა ჯერ კიდევ გამოუპილე-
გელი დიდი კულტურა წარმართული, განვითარება და გაძ-
ლიერება საქართველოს სახელმწიფოსი, რომელმაც შესძლო
იმპერიის შექმნაც გი გავგასიაში და მის საზღვრებებაც გადა-
აცილა. რთულნი და შრავალ-შრეინგი დამოკიდებულებინი
მისინი მეზღველ სახელმწიფოებთან, დიდი როლი მისი სა-
გრთა-შორისიც ცხოვრებაში ახლა აღმოსავლეთისა, მისი
რთული საციალურ-გვანდმიური ცხოვრება, საგალენიო და
საქორ დიდი კულტურა, მწერლობა, სელვნება, და, ძოლ
ის, « ძედი ქართლისა », რომელიც ისე მწარე იყო საუკუნე-
თა განმავლობაში მთელი ათმოსავლეთის წინააღმდეგ მგრძ-
ძლილისათვის — ყოველივე ესე თურმე ისტორია არა ყოფი-
ლა, დირსი ცოდნისა ქართველის მიერ. არც მისაგონებელი
და სამაგალითოდ რაპ ყდფილა : « საზიօნდარ » წარსულში,
არამედ საქართველო უცდიდა იმ დღეს, როდესაც « გაბი-
რალისტურ ჭარაპში » გაჟყოფდა თავს და ეგნატე ნინოშვი-
ლი, სილიბისტრ ჯიბლაძე და ნაე ჟორდანია მოეგლინე
გოდგნ მას წინასწარმეტყველებად და დირს-ჟიორდებ
ცხოვრებისა. ნოე ჟღვრდანიას ისტორიით საქართველოში
« მრთობის ანაზიონება. აღმ-მიღმებობა, წარმდება თით-ქიმი

სრულიად არ არსებობდა, და თუ სან და სან აქვ-იქ თაგბ-იჩენდა, ისიც ისე საწ-მდგლებდა სუსტად, რომ ცხვრების მიმდინარე გავლენა არა ჰქონდა. ამ გა რემოვბაშ დაპარა გარჩეა გვტილი ცხვრება ქალაქებისა პროცესიებისა და სფუღებისა. აღმრმინდგნ და განვითარ-დენ იმგვარი ეროვნული თვისებანი, რემბლიც ამორგდენ აცალებებიდენ სსვა და სსვა ჯეზფ ქართველი ტომისას ცხრაშეტი საუკუნის განმავლენაში ქართველება წარმდად გვნდა არა ერთ მთელ ერს, არამედ რამდენიმე დანაწილე სულ ჯეზფს, რომელიც ცხვროვდენ სსვა და სსვა გვა-ნობიურ და გვავრაფიულ ბირბებში ». « თამარ მეფის დავით აღმაშენებლის, გინდ სსვა გამა ჩენილ მეფეთა ხელ-ში საქართველო არ იყო შებმული მტკიც გროვნულ უღელ-ში, და თუ იყო, მსოლელ მოჩვენებით, დროებით, და დად ძირვნებათა გაქრობასთან საპნის ბეჭრივით ქრებოდა ე- გაბლანდული გროვდა », გადმოგვმს შემდგმ ბ. ისელ-ნიე უღრდანიას სიბრძნეს, და სსვა ჯეზდაშვილს გდაგბა-ეს დიდი აღმატებნა შეს კი არ გვპუთნის, არამედ უნიჭედ განიმეორე ნაცესაგან თქმული ამ 21 წ. წინადღ. — ამ მარქსი სტული ნაცეროდალის განსილევა შირს წაგიყვანდა. გიტუ ვით მსოლელ, რომ ამ თეორიით არც გრთი ერთი არ არსე ბელა, როგორც ნაძღვილი ერი, « კაპიტალისტურ ჭახრაგშე-თავის გაყიდვამდე », მაგრამ საკირველია, რა საიდუმლო ძალა ჰქმნიდა ამ « საზიტრარ წირსულში » დად სასელმწი ფრეგბს, იმპერიებს, ვის ენერვიით იყვნენ იგინი შექმნილ ნი, ვინ იყო მაშინდედ დიდ საშელმწიფულებრივ იდეათა მა-

ტარგელი, რამ შექმნა და საითგან გამოვიდენ «დიდნი მეფეზი » ან საქართველოში, ან სხვაგან, და როგორ შესძლეს მათ თავიანთ არაპატა - ერთა ჰქონის დამყარება უზარ მაჟარ ტეროტერიორიაზედ. ან რა საგრივ აქვს ერთს განსახ ღვრულ გვანძმიურ წყობილება თვით ერთს არსებობასთა და მის გროვნულ შეგნებასთან. თვისი სანგრძლივი ისტორიის განმავლობაში ერთ განსაზღვრულ რთულ და მრავალ პირობათა მიხედვით ზან დაქსაქსულია ბრლიტიკურად, ზაშვერთგაული, ზან ერთი ეკვინძმიურ-ხეციალური პეტაშლებისაა, ზან სხვისა, მაგრამ იყი. დღითგან გაჩნისა, ყველთვე? ერთი სულიერი პიროვნებაა და რჩება აპგვარად ხიკვდილაბ დგ. მკვლი საბერძნებთ ბრლიტიკურად ართდეს შეგრთგებულა, მაგრამ ელლადა იყო და ეს ყველმა აგრძებონა იცოდა გერმანიის ერთ დღეს შეგრთდა სრულიად ბრლიტიკურად მაგრამ საუკუნობრივით არსებობს, როგორც ერთ-ეკვდალურ წყობილების დროს თუ ნაციონალ-ხეციალისტურისა უგვრმანიის ერთ იყო და არის, როგორც კოლლეგიური, უკიდესალი არსი განსაზღვრული სახელ-წარმოებისა მთელი მის

սօրաբուօս եօցմէցնցը դա առա մեռլուզ « գածօթալուսթյան վաշտացի » տացու ցայտուն մըմքցը. մաշտամ մտյալու կըմու և ընդունած մարյեսնությունու աշխատացա մեռլուզ քաջանար նա անցարություն թշրիշա սիւրցը ըրու մտլուսնածուն դաշլուսն դաշխաչցուս, մօւսան մօւս նախուղաւա, « ցայցլությունու ա և շուլու յըրած ցանցացուս դա ցանցարցուս, հատա « և ամպածնալու առա մէյանց » ձըռալութարությա յըրացնուզ « ձըրքուց դա կըցրցն ա մեռլուզ մտօնացուն.

ლოში სიტყვებს « სამრბილო », « ძარული ივილი », « კაცო დტიზმი », « ქართველი », ან წარსულ დროთა დიდ მოღვაწეთა და თავ-დადგენლორა საქართველოსათვის!

დიბლიძეთვების » სახელიც გვდარ დაერქშიათ. თვით სიმღერასაც კი « ქართველო ხელი სმალს იგარ » დასხვინოდნ. საწმუნოება, მღვდელი და აქლებია სიღ დაგნოვასა და დევნას გვრ გადატჩებოდნ. 1921 წელს კი დასჭირდათ მარქსისტებსაც ეს « ქართველო ხელი სმალს იგარ », მაგრამ გვიან იყო, რათგანაც სმალს ხელი მხელოდ იმან იკრა, ვისაც მათ კან სასაცილოდ აგდებული « მამულიმგილური » ხელი კავდინია. ეს კი არ გმრთყოფ, მთელს ერს უნდა გაღვიძებოდნა მამულიმგილური სული, მარქსიზმისაგან დევნილი ღრმაც წლის განმავლობაში, რაიცა შეკვეთის დროისაც.

ჩვენი ხდებად დემოკრატების ინტერნაციონალიზმა
იქამდე მიახწია, რომ ნოვ ჟარტდანია ძოლის იმასგა სწერ-
და, რასაც რესიტ დუიცალური პრესსა — უმაღლესი გლო-
ბურთ რესეპტა შემოიტანეს საქართველოშიც. ისტორიის
გაყალება¹⁾ დემაგოგიური მიზნით ხელიგაჲყოფ საზოგადოებ-
რები მარქსისტული პტბლიციისტებისა და ქართული ძველი
პლოტურის უარყოფაც მათ შაქესიშმის განსამტკიცებლად
საქართველოში დიდ ხაშე და მიაჩნდათ. — რათგანაც « საგრ-
თაშვრისად პროლეტარიატთა » საქართველოს « პროლეტა-
რიატს » მაღიან ცოტა განწყობილება ჰქონდა, ჩვენი მარქსი-
ტების « ინტერნაციუნალიზმი » ძოლის და გრძლებ რესსად
ფილდით გამოიწატა. მათ ისეთი ლიტალიზა გამოიჩინეს
რესეტის პროლეტარიატისადმი და ერთოდ დემოკრატი-
სადმი, გრძლებ და ნოლოდ რესეტისადმი, რომ საკუთარი,
ქართული ს.-დ. პარტიაც არ შექმნეს, არამედ საქართველოს
დამოუკიდებლადის გამოცხადებამდე დარჩენ რესეტის
ს.-დ. პარტიაში. ამიტომ იყო, რომ « აგტიონისაბაც » კი
ერქოდენ ისინი გააუთვრებით მთელი მათი შოდვაშვები
განამაღლებაში რესიტ ს.-დ პარტიასთან ერთად.

— ამ აპრალებენ. მაშ ვინ მოჰქელა იღია? განა არა ზემდესხე-
გულმა სელმა? განა ამ სელმა მთელი ხაკართველი არ
მოჰქელა? და განა ჩვენ ის გვაინტერესების, « კომიტეტის
დადგნილებით », 『 ბარტის დადგნილებით » ყოფ თუ არა
იღია მოჰქლელი? გვჯერა, რომ არა! არამედ ჩვენ თვის შინი-
ვნელება აქვს ზასიათს იშ ბრძოლისას, რომელსაც იღიას
წინააღმდეგ ეწვევდენ ს.-დ.-გბი. როგორც მასარაძე, ისე
უღრდასი, და ლიდერის საბოლოო შსჯავნს: ტყესა ჰქაფა-
ვენ, ნაფატები სცივა!

შაქესიზმა საგროვდ დაღუპა საქართველო. ბოლშევკი-
კებს და შენშევიკებს განცრჩევლად მიუძღვისთ ღვაწლი ამ
დანაშაულში. ტყვიოდა სწყინისთ ჩვენ ასლანდელ შენშევი-
კებს, როდესაც შათ ბილშევიკებთან ერთად ვისწენიდთ. აქ
შაგონდგება ერთი ახალი ანგდლეტი: „გმო-იმგრელ გლოგსს
ურგები მიჰყავდა და თან ასლდა ერთი ასაღვიზდდა. « ბი-
ძია », ჰეკითხა გლესს ყმაწვილდა, « რა არი ბილშევიკი და
მენშევიკი ა? » ას დროს ურმის ბერბალმა გადასჭრა დიდი
უშველებელი ფუნა, უდიდესი ნაწილი ერთ მსარეს დაჩა,
უმცირესი მეორეს. შეჭრება გლეგმა და მიუგდ მსწრაფლ ყმაწ-
ვილს: « ე ბეჭო, ე დიდი გამზინიკია და ე პატარაა მეშენიკია! »
და მართლაც ერთხო არ იყვნენ უზრდანია და პასარამე, ერ-
თის მსაფლმხედველების აღმასარებელნი, ერთი ძირისაგან
შეიგილინი! დოგმე განიყვენ, უკვე გვიან იყო, ჩვენი ქვეყანა
შევ უფსეგრულში ჰქონდათ ორივეს ერთად გადაგდებული
და შეწე დრიგვებ სიძინეს იყი, უსოლებ მეტ-ნაკლები სი-
ჩლუნებით, სირგვენით და სადიშმეთ.

საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადებას ჩვენი შენშევიგება დიდ პატიორებლ აქტად სთვლიან. მაგრამ დამოუკიდებლობა მათ ცეკვებით გამოაცხადდს. რესერთის დანგრევა და თურქის ძლევა-მოხილი ფაშისი იყვნენ შურიც მიწერნი ჩვენი 1918 წლის დამოუკიდებლობისა, ვიდრე შენ-შევიგების პატიორებიში. აპელის, რომ სწორებ დამოუკიდებლობის გამოვალების გადაწყვეტისას ლიდერი პარტიის წინააღმდეგი იყო ამ აქტისა და თავისი «განსაკუთრებული აზრი». პრატიკოლში შეატანა, სოლო მეორე დიდ შენშევის ჯავრით გულს შემოეყარა, როდესაც დამოუკიდებლობის გამოცხადება გადაწყდა. ანგდოლია? — სულ ერთია, ჩვენ მარტესისტთა სულის-გვთვებას დაასასიათებს ამგვარი ანგდოლებიც, და სრული ჰემპარიტება კი ის არის, რომ უდრთანია და წერებული რომ დამოუკრატიული რესერთის სახელმწიფო კანი ყალიბიყვნენ იმ სანაში, სოლო გასართავ და კულტურული გამჭვინველების მიმდევარის მიერთება.

1) ამ სენისაგან დღესაც ვერ განთავისუფლებულან ჩვენი
ს.-დ-ები. ის. მაგალითად წერილი « ქართულ ეროვნულ
მოძრაობის საფეხურები » « ბრძოლის სმაში » (1933. № 37),
სადაც აკტივორ ეროვნულ მოძრაობასაც ს.-დ. პარტიას უკავ-
შიორებს და თვით რესების შემადგრევის შემდეგ მომსდარ
აჯანყებებს « გავლენიან თავადთა უპატივილებას » აწერს.
ნერავ თვით დფიციალურ « აქტებში » არ იყოს უამრავი
მასალა ამ აჯანყებთა ისტორიისათვის, თუ ვინ იძრმოდა
უმთავრესად და რისთვის!

სისხლი სხვას მოაწევდნ თაგზედ და უდეგდილივე არა-მორ-
ქსისტულისაგან » განწმენდილ ქვეყანაში უფრო აღვილად
იგარღვნონ! არც ერთი იმტა თავიანთი მარქსისტული
შსოფლმნებდევლინითან ჩვენ მენტვიკიშტრალუ შესცლუმა;
არღვებს ყოფილან ისე ჩასტებელ და მუსტრელ დამზადებან,
რეგისტრ დღვეს არიან. ყველა ძალა გადაწევებილდებოდა რე-
მელიც რესეტსა და ბოლოს და დალის გალაშებიში იცავს,
სედი აქცია მოწერილი! ასალ მარქსისტულ პროგრამბაზ
კი თითხნიან ჩვენი ქვეყნის გასაბეჭდინიგრაბლად, უპრუნდე-
ბიარ საგვეგით მას, რითაც დაიწყეს საქართველოს განმანა-
დგურებელი მოღვაწეობა.

1) ტრაცეპი მეოთხე ინტერნაციონალს აარებს. მზად არის მსარი დაუჭირდს დემოკრატიზმს, თუმცა « ბერეუა-ზიული რეაქციის », ფაშიზმის წინააღმდეგი იძრმვლებს, თვით დემოკრატიულ რეჟიმს კრიტიკას გაწევებს და არც არავითარ ძალის იკვერ პასუხის შეგძლებას აიღებს სიცი-ალისტური მთავრობისათვის. სიტყვასაც კი იძლევა, რომ არავითარ რევოლუციურ მოქმედებას არ მიმართავს, რო-მელიც გამოვა დემოკრატიის « ჩარჩოებიდან », სანაა შეშა-თა უშრავლებელია შეგნებულად არ დამდგარა რევოლუციურ დიქტატურის მსარებე! ე. ი. ტრაცეპი ისევ შენშევიდება, პლაზ გვარება, განსახრწნეულად საზოგადოებებას წმიდა ური-ული ცენისმით და თანაც გუნდება გულ-აზდილად, კერ დე-მოკრატიას დავუჭირ მსარს, რევოლუციურ შექმედებაზედაც ავითოგბ სელს, მაგრამ მოვა დრო და, როდებსაც მუშათა უშ-რავლებელას ისე გადავრევ, რომ გვლაც გამაპატონგბენ, ევ-როპაშიაც ისევე გავედებ სალს ათი-ათას ძებით, როგორც რუსები გავედიტები — რაგირ მცსწონსთ ჩვენ შენშევი-კებს ეს შეღოთხე ინტერნაციონალი პლაზ გამონშევიკებული ტრაცეპისა? რა შეეძლიათ ჰქონდებათ შისი საწინააღმდეგო? — არაფერი, ვინაითგან ასლა მათი როგორაშმა გრთია — დემოკრატიული და ანტირაშისტური!

მავრამ ჩვენი გრი გაუძლებს ვი მარქსიზმის გარდართ-სრდას, სანამ ქვეყნაზე მოისპოდოდეს იგი? აი საკითხი, რომელიც ძღვდმით ადაგებს ყოველი ნამდვილი ქართველის გელს და აღმ. ჯაჭველინგებს შან წყავა-კრულვას იმ თარიღასას, რომელიც « ბრწყინვალებ » დასასწას ჩვენს მარქსისტებმა, ხაითვანაც დაიწყო განწწნა, დაშლა, დალარ-რება ქართველი ერისა, როდესაც გადაწყდა საქართველოს შესხვამართვად მიტანა მარქსისტები ინტერნაციონალის საკორთხოებლივ.

მის. წერეთელი.

ქართველმა მამულიშვილმა შინ თუ გარეთ იცის, რომ
ჩვენი საღწი დღეს იმას არ წარმდადგენს, რაც ის რესეგთის
შიგრ სელმეტრედ და-ბყრდებამდე იყე; რომ ჩვენი საღწი
დღეს გათვითხნ აბიერების გზაზედ დამდგარია და აშ მიმა-
რთულებით კიდევ პარგა შეის წასული. ქართველი საღწი
თუ მანაძღვე ეროვნულ შეგნების მეტად დაგად საფეხურ-
ზედ იდგა, დღეს ის ერთს ეროვნულ სხვლში ერთიანდება;
იგი ქვედავს, რომ მოწოდებულია თავისი ეროვნული მეობის
დასაცავად, განსატრაქიზებდად.

და, მოდეაწვდა ქართველი გრის შეიძლთა შეღრის უნდობდლიბის, შერისა და მტრიბის დამთხვესავი, რასაც არა გრთხედ მოჰყვდლია მმათა შეღრის სისხლის მდგრედი ძრობელა. ამის მაგალითებით სავსეა სამწევსარღვა ამ პარტიის წარსელი მათი აქ ჩამოთვლა ამიტომ ძალიან შეღრის წაგვიყვანდა.

ঢ, ঢঢ়ঢ়ুৰ.

„ ရိပ်ဆုံးလောက ပေါ်လောက “

(გრ. რებაქტიძის რემანი გმრმანულ გნახვდ.)

ეს წერილი არ შეიტავს ბ. გრიგოლ რედაქტიონის ხელით. ნაწარმოების კრიტიკას, იგი არც შეიძლება საერთოდ ლიტერატურულ კრიტიკად ჩაითვალის, ამიტომ ჩვენ აქ არაა აუზიათ თუ ამ ნაწარმოების აღარ ჩაისას.

ჩვენი სურვილი იყო გვიცადა ბ. გრ. ტ. ლაპაქიძეს ერთგ
ნულ თვალსაზრისით მივდგომიდით. ეს დარჩება როგორც
ძირველი ცდა და მიმავალში იმედი გვაქვს ეს დაშსანურგ-
ბელი მწმრალი უფრო კრიტიკული იქნება გაშუქბებელი ჩგნი
განეთის ულრიცემბზედ.

დღეს საქართველოში ქართული ხიტყვა არ იგივება, ის მატერიალისტურ დალგენიზისათვის არც სასურველია, არც მიზანშეწყილია. მაგრამ ეს ახალი შევდება არ გახდავთ საქართველოში. ასეთი დევნა ქართული პლატფორმის, ყოველი მტრის შემოსევას თან მიჰყალია და დღეს გასაგირდალიც იქნებოდა, რომ რესული ბოლშევკიზე და შინი ქართველი ქურუმები გრძევნელ პლატფორას სგლს უწყობდნენ. მაგრამ მკელათვანები ამ პლატფორის მასშერთ სხვა ჭრა ამოთან შეართოს და დასრულდებოდა.

ესა გაიდანასავთ ისი დააცავდა და ი-ხი კო. ორაქეიძე ა ანაგად გზას დადგა. ზო წინათ ამ ეროვნულ ექცელს ბაზინ-დელი ქარველი სწავლული საქართველოს საზღვრები გა-რეთ ანთებდნენ და ამით მას შექმნეულ მეტისაგან იფარავ-დნენ, ადეს ბ-ზი გრ. როგაქიძე შატარებგლია ამ ძევლი ტრადიციის და ის ისჯვე ველება თავს აქ ქართულ ი იტევას, როგორც მევლად აჩას სხადიოდნენ ქართველები აა. ღნის მთაწედ. ბ-ზმა როგაქიძემ არჩია აქ ემსაშურლის ეროვნული პლატფორას, კიდევ თავის შემოქმედება იქ პალიტიკური ცენტრისა თვის დაუყორდნილია.

ცმული ქართველი ერი ერთობ მისი კულტურით და კონცენტრით! აქ ქართული მიწის ტირილია, რეგისტრი შვილების გვამებს გვარ იტემს და ცოტნილ შემჩრდილს მათივე სისწლი გადმიუმდნინა ცოტნილია აუგვისტოს თამაზ ცეკვა თებზე. შელაზულია ყოველივე ციფრული და საჭარბელი ქართული სული, ქართული სისტემის გადაცემა. რეგისტრი წიგნი — ეს «ქართლის ცხოვრების აუგვისტოს თამაზ ცეკვა» ეპოქის, ის ცოტნალი სურათია ქართული გოლგოთის!

სისტემ-სდგიალისტურ ფილობებითის და მისი ქრონიკის, საუპნეუმითი შემუშავებილ ქართულ რასასთან და მის ერთგნულ ტრადიციებთან. აქ ბრძოლა რასის, ბრძოლა ქართულ კულტურის უცხო კაბენითა და დამარცხებულ იდეგებთან. აქ ერთის საუკეთესო წარმომადგენლები მსხვერპლად არიან მიტანილი დასტევენესისგანურ ტიბისადმი. აქ სახოცარ გვერდილი გვდება ქართველი ერთი « ღმერთი სადა ზარ » და აქვე მისი პაპუხი: სული, რომელსაც ხიცვდილის პრადლება გადაულასვაც, რომელსაც წმენა თვითისა არ დაუკარგავს, იგი ამ ბრძოლაში გაიმარჯვებს მაშინაც, თუ მისი საუკეთესო მატარებელი მსხვერპლად იქნება მიტანილი. მაგრამ ბეგრია ასეთი? ბეგრია, რომელიც ჩეკვის სარდაფებშა არ გასტეხსა და სიკვდილის შოგონებაზედ მტრის იარაღად არ იქცა? აი აქ არის სწორებ ტრადიტოში ქართველი ერთის, აქ არის მისია ბ-ნ რება-ქიმის « ჩაკლული სული »-ის. ერთი მიუჩვევებდი არა პირდაპირ ბრძოლას თუ არ ტყდება, ტყუზ-დეგა მაინც ზოგჯერ და შედეგია: გამუდმებული მიმდისება საბარევა აკრიტიკიდებითის ჩეკიდან დასახვრებელ ადგილებისაკინ, სადაც საუკეთესო მატარებელი ქართული რასიულ თვისებების, სადიოზმი გადასულ ჩეკლების ყინის თავიანთი სისხლით აკმაყოლებენ. აქ თვით ბავშიც თავის ბავშურ ცრემლებით ზურგს აქცევს ოდნავ გამბრდების მტრის წინა. შე და საყვარელი მატლიც მოკლულ პატრიციის, სკელი თვალებით მოვსევნრად დაბოდიალებს ტფილის მიდამოებში, რეგ თავისი პატრიციი იპოვებს.

გ-ნ რებაქტიმებს არ დაუშერთნია არც ნიჭი და არც ენგრ-
გია, რომ ნამდვილი სურათი გადმოგდა იარაღ აყრილი ერის
უთანასწყლო ბრძოლისა.

იგი დარჩება მომავალ თაღისა, როგორც უტყური საძლე-
თი იმისა, თუ რა ზომამდე მიიყვანა ქართველი ერი აშ უც-
ხო იდევნება და მისმა ქურუმებშა.

ԱՏՁԱՆՈ ԴԱՌԱՑՈՒ ՑԱՎԵԿՏՈՒՅՆՈՒՅՆՈՒՅՆ

ჩვენ გვაქოთ, რომ ვინც 25-30 წლითადი გაატარა როგორ პარტიაში, სადაც შეაღია მთავრი თავისი ძალით, ლგაზრდიდა, ის უპარ გამარტსადებარი არის ჩვენი ირავბისთვის, მათში ადარ არსებობს ის სული, როგორ ასალებულდას აქვთ: გატაცება, აღფრთვისგანება, გლო- გლობა და ბრძალის სურველი.

მანსახს ერთ ძართვას სოდიანისტის თჯ აქმი აოტოავ-

დით ვლაპარაგდებით. -გიდღის იდელოდგიაშგდ. დაისახლისქმა, ასალგაშრდებენ, აქტიური სციალისტი არის, სთქვა: « შე რომ გისმენთ, მაგინდება ის დრო, როდესაც მეთ თქვენსავით ასალგაშრდა ვიყავი, გრძენდე თქვენს განცდას; თქვენ გწამთ და გქრათ, რომ გაიმარჯვებთ, თუ ყველა თუთრგიიღებელ ები ასეთები არიან, თქვენ გამარჯვების საწინდარი წელში გიყირავთ. ჩვენ თქვენს მღრღადგას ძნელად გაგიგეთ და თუნდაც გაგიგდო, მაინც თქვენ ვერ გამოგადგებით »-ი. ამ ქალმა სწარებდ დაახასიათა ძვლი თაღება.

ჩენ, აწალგაშრდებს, კვიყვარს ყველას სამშობლო. ამა-
ში გჭვი არავის შეეპარგბა, გვინდა მისი განთავისუფლება,
ყველანი ვერძნებით, რომ ხაჭირდა ქართველ ძალთა გაგრ-
თიანება, ი.ა.ნამშრომლობა. როდესაც ჩენ ერთმანეთს
ვხვდებით თითქმის ყველანი ერთი აზრისა ვართ, ყველას
ერთნაირი მისწრავება სურვილები გაძებს, ყველას უნდა
საქართველოს ბედნიერებისათვის პატარა წელილი შეიძუ-
ნოს. მაგრამ სამწუსარიდ ერთბანებთისგან გათიშულიი
ვართ. რა არის მიზანი, რომ საერთო ენა ვერ ვამღვანეხოთ?
ნუ თუ ერთველებს არ შეუძლიანთ ერთად თანამშრომლო-
ბა? ნუ თუ რესეფთის მღვნიდამ ამღვიფებრა გელიდან სამ-
შობლოს სიყვარული, რომელიც ყველას უნდა აერთებდეს.

ჩვენს თავგას დიდი მისია აწევს, ბავშვიდან რევოლუციებში აღწრდილნი, გვაქვს რევოლუციის ური სული. გავაძლიარეთ იერთი გილრების მდრეაბა, დავირაზმოთ ერთი დროშის ქვეშ, რდებულსაც აწერია სიკვდილი ან გამარჯვება. განვითხვის საათი ასლოვება; შეგწევთ მტერს დარაზმულ ნი, მტკიცეთ და დაუნდობელი გრძლივით.

თარები.

შეცდომების გასწორება

მე-5-ე გვერდი მე-3-ე სკეტი. არის: ქართველი ემიგრა-
ნის პოლიტიკურ მთლიანობისათვის. უნდა იყოს: ქართუ-
ლი ემიგრაციის ...

გვერდი მე-6-ე სვეტი მე-2-ე. არის: ქართული სტუდენტი. უნდა იყოს: ქართველი სტუდენტობა. იქვე — ქართული სტუდენტი.

